

Feltevő szerkesztők:
VÖRÖS FERENCZ

DVIHALY EMIL.

Előfizetési ára:

Egész évre 5 ft — kr.
Fél évre 2 „ 50 „
Negyed évre 1 „ 25 „

Felvidéki Híradó.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

A Magyarországi Kárpát Egyesület Herceg Szász Coburg-Gothai Fülöp Ő királyi fensége védnöksége alatt álló Szittnya Osztályának közlönye.

Hivatalos hirdetések díja:

100 szög 2 ft., ezentúl minden megkezdett száz szónál 50 krajlar több.

Megjelenik vasárnapon,
Selmecz-, Besztercebányán
és Ipolyágon.

A halak, mint a selmeczi tavak mellékhasználati tárgya.

(Előadott Szécsi Zsigmond akad. tanár által a selmeczi gyógyásznai és természetudományi egyesület f. 4. január hó 9-én tartott természetudományi szakülésében.)

Midőn mai értekezésünk tárgyát: „a halakat mint a selmeczi tavak mellékhasználati tárgyat” választottam, környékünk azon jelenségéből indultam ki, hogy nekünk folyónk, de még csak jelentékenyebb patakunk sincsen s így friss halat csak ritkán kapunk.

Néha ugyan a Garam vidékéről hoznak hozzánk halat, csakhogy innét rendszeren semmi becsebb fajt nem kapunk, csupán a fehér halat, melynek húsát izletes ugyan, de élvezete a sok halszáka miatt kellemetlen. Dunai, tiszai, stb. halakat csak télen, és azt is sokszor félig romlottan hoznak hozzánk. A halnál pedig a friss állapot igen fontos, mert a halhús általában könnyen romlik; de legkönnyebben romlik a halnak nyálkás bőre, mely azután a húsnak is kellemetlen ízt s szagot kölcsönöz.

Azon kérdés merül fel tehát, nem lehet-e ezen hiányon segíteni?

Én azt hiszem, hogy legalább részben igen. Hiszen ha nincs is folyó vizünk, de van elegendő tavunk, melyek vize bizonyos halfajok tenyésztésére alkalmas.

Selmecz környékén összesen 27 kisebb-nagyobb tó van, melyek területe 115 kataszt. hold. A haltenyésztésre kiválóbban alkalmas 12 nagyobb tó, milyen:

a rosztgrundi tó	8 hold	1367 □ öl területtel
a hodrusi felső tó	6 „	23 „ „ „
a hodrusi alsó „	7 „	840 „ „ „
a vöröskuti tó	1 „	240 „ „ „
a klingertárnai tó	3 „	1005 „ „ „
a szélaknai nagy tó	8 „	140 „ „ „
az „Evícska” nevű tó	4 „	112 „ „ „
a richnyavai nagy tó	14 „	630 „ „ „

a richnyavai kis tó	2 hold	1251 □ öl területtel
a kolpachi nagy tó	17 „	277 „ „ „
a pocsuvaldói tó	18 „	1200 „ „ „
a halicsi tó	4 „	946 „ „ „

Összesen tehát kerekszámában 96 holdnyi területet foglalnak el. Ha a benépesített tavak évi gyarapodását holdanként csak 25 kgammal vesszük, 24 métermázsza halhús volna e 12 tóban évenként termelhető. Ha vesszük, hogy 1 kgm élő pontyért most karácsonykor 1 frtot fizetünk, ez 2400 frtot tenne.

A 25 kgmnyi évi gyarapodás a nagyban való termelés átlagát képezi; az évi gyarapodás ennél jóval nagyobb is lehet. Kisiblyén pl. múlt év tavaszán a ház melletti tóba, melynek területe csak 1/2 hold, 35 kgm. különböző koru hal lett betéve, és ősszel 88 kilogramm halásztunk ki. Az évi gyarapodás tehát 53 kgm. és 1 hold e szerint 150 kilogramm adott volna. A tőke tehát anyagban 147 százalékos kamatozott. A halak évi gyarapodása fiatal korukban azonban ennél is nagyobb. Kisiblyén a 2-éves halak egy nyár alatt 1000 százalékkal gyarapodtak.

Mint hogy a tavakban élő halak a víz használatát semmiben sem gátolják, mesterséges táplálást nem igényelnek és csak védelmet kívánnak, melyet a nagyobb tavaknál ugyanis alkalmazott tóór nekik megadhat: a bányászati célokra szolgáló selmeczi tavakban a haltenyésztésnek, mint mellékhasználatnak nézetem szerint elvben semmi jelentékeny akadály nem áll útjában.

Ha tehát elvben elfogadjuk, hogy a nevezett tavakban halak tenyészthetők, kérdés támad, milyen halfajjal volnának ezek benépesítendők, hogy valóban hasznos hajtások?

Gyakorlati szempontból a halakat két csoportra osztjuk: hűsevőkre és növényevő halakra. Az elsők ragadozó, az utóbbiak pedig békés halak. A kedvelt halak közül az első csoportba a szemlingek

tartoznak, u. m. a rajnai lazac, a galóca (Lachsforelle) a pisztráng stb. Továbbá tartozik e csoportba a csuka (Hecht) és a süllő vagy fogas.

A szemlingek tisztább, frisebb hegyi vizeket szeretnek s tavakban nem jól tenyésznek. A csuka és a süllő nagyon jól megélné ugyan a mi vizeinkben, de ezek táplálására hiányoznék idővel a szükséges eledel, mely nagyrészt halból áll. Ezen azonban könnyen lehetne segíteni; nagyobb baj az, hogy ezen halakat, különösen az apróbbakat tavainkból nem lehet teljesen kifogni, s így azok túlszaporodván, a tán tenyésztési szándékolt más békés halakat, sőt egymást elpusztítanak. Ezen halakra különben később még visszatérünk.

A növényevő halak csoportja igen nagy; de mindazonáltal csak egy hal van, mely ugy húsának izletessége, mint rendkívüli gyarapodása folytán tavakban nagyban tenyésztek. Ezen hal a ponty vagy p o t y k a (Karpfen).

A tógazdaság hazája Csehország déli része, hol Schwartzberg hercegnek „Wittingen” nevű jószágán magán 10 ezer holdnyi tóterülettel van a hol több száz, sőt 1200 holdas, a haltenyésztés kedvéért épült tavak találhatók. És mégis csak ezen halat tenyészítik, mely azután a bécsi és budapesti piacra is vándorol. A bécsi piacra ismét évenként 1500—2000 métermázsza pontyot szállítanak.

A ponty lassan folyó, meleg vizeket, kövér agyagos talajjal kedvel. Pompásan tenyészik továbbá álló vizekben, főképen ha vízi növények kellő mennyiségben vannak bennök. Hideg forrásvizekben és kavicsos talajú tavakban nem tenyészik. A ponty rovarokkal, rovarlélekkel, állati és növényhulladékokkal táplálkozik, melyeket legnagyobb részt az iszapból szed ki. Szeptember végétől ápril hóig mit sem eszik, hanem a tó legnagyobb mélységében csoportosan telel át. Tavakban 5 év alatt 2 1/2—3 kgr. súlyt ér el; folyókban 15 kgrm-ig is fognak. A ponty szívós életű és könnyen szállítható hal.

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCZÁJA.

Czimtelen dalok.

I.

Sokszor csalódtam, oh, sokszor epedtem,
Lelkem nyugalmat sehhol sem talált;
Sebemre gyógyirt hasztalan kerestem:
Lemondva, fájón vártam a halált.

S hogy visszatért szívem, lelkem nyugalma,
Hogy bébegettek a fájó sebek:
— Ki halni vágy, ejh, az mind dőre, balga —
Szívüből örülök, hogy még élhetek.

II.

Ha a lány édes-mosolygón,
És szeliden rám kacint,
— Szivem lelkem azt susogja:
Ki nem szeret, balga mind.

S csak midőn hűség díjába
Mást nem ad, mint pusztas kint,
Szivem, lelkem akkor óriai:
A ki szeret, balga mind!

III.

A nő hü, a nő kaczer,
— De ilyen mért ne lenne?
Hiszen ilyené teszi őt
A férfi-szív szerelme.

„A nő hü, a nő kaczer”
Oh! annyi férfi mondja, —

Pedig, hogy ne ilyen legyen:

Az csak a férfi gondja . . .

(Selmecz).

Sajó Sándor.

Már késő.

(egy katonatiszt naplójából.)

Az egész életet a véletlen kormányozza és legjobb esetben is mindnyájan egy levél vagyunk, melyet a játéki szellő tova sodor nap sugarban, majd komor sötétben; így sodor össze véletlenül aztán két levelet, hol jó, hol balszerencsére, a hogy épce jön.

Alig tértek napirendre a fővárosi napilapok Ligeti Károly huszár kapitány öngyilkossága felett, már is egy újabbat közölték, a dusztagod Bogdányfi Jolánét, akit a keresési tometében egy sirlhalom találtak meghalva. Nem volt senki, aki e két szomorú eseményt kapcsolatos összefüggésbe hozta volna egymással; hisz Ligeti kapitány boldog családapa volt, megáldva hű és szelimes nővel s négy szép gyermekkel, míg Bogdányfi Jolán Pozsony megye ünnepl szépsége talán hírből is ismert a öngyilkos huszár kapitányt, kit szolgálati viszonya Gyöngyös városába rendelt.

Ha ellenben tudták volna azt, hogy az a huszár kapitány azelőtt Pozsony megyében Somorján és Modorban állomásozott, mint dragoonos főhadnagy és hogy Jolánal a megyeház termeiben megtartott bálon ismerkedett meg akkor aztán reá jöttek volna a rejtély kulcsára.

Midőn a kapitányt a 16. számú helyőrségi katonai kórház boncoló asztalánál az egészségügyi katonák segélyével a két ezredorvos újra összehallgatta a koporóba helyezve, ugyanakkor a kigyó-utcai gyógyszerértől nem messze eső emeletes ház egyik szobájában egy szőke, aranyárga hajú fiatal leánya térdpepit egy kabinet nagyrangú fénykép előtt; hallgatagon, némán megtörtén.

Mánap aztán — ugy este felé — kiballagott a hosz-

szu keresési uton azon hely felé melynek bejártánál ezen szó olvasható — „Feltámadunk” — és ott felkeresi a legutolsó, a legfrissebb sirlhalot és megint oly némán, oly szótlanul oda borult a görüngyös földre, arra a sirlhalomra, melyben az fekszik: kit a kabinet kép ábrázol ott a kigyó utcai lakásban.

S míg így oda borulva ott pihentető arcát a száraz, a poros sirlhalom, addig a másik oldalról egy magas termelt mély gyászba öltözött asszony közeledik, szintén elpanaszolni fájdalmát annak a néma szótlan dombuak, mely alatt férje alszik. S amint a férje sirlhalman nyugvó női alakot észreveszi . . . a fátol, mely férje öngyilkosságát takarja: egyszerre lehall a törvényes feleség, az anya szeméről.

De a nő, ha segélyre van szükség, elrejtí kebleseit: segít, de azért a lepel alatt mégis szenved és vérzik kebele . . . és szeliden, részvétellel emeli magához az alát leánykát.

Igy találkozik az életben először a két lehullott levél, melyet a játéki szellő összesodort, nem nap sugarban, hanem komor sötétben.

Jolán aztán elvezetett kigyó-utcai lakásába az özvegyet, kinek tudtán, onihibáján kívül annyi fájdalmat okozott, kit özvegyesre juttatott.

Mikor aztán ott álltak mindketten a kabinet kép előtt — a hitestárs és kedves: Jolánka megfogta a gondolatokba merült özvegy kezét, azt ajkához emel és átadá — férje levélét az özvegynek.

A levél így hangzott: Szeretett Jolánkám! Ha életünkben egy lépéssel előre láthatnánk, akkor ez aligha hozna fejünkre annyi rosszat, és hirtintana meg anyi szándékot és reményt. Az emberi élet minden nyomorúsága azon kötelektől függ, mely szemünkön van, s melytől még a legbőlebb sem képes szabadulni. Vakon tétovázva a nagy bizonytalanságban, minden lépésem nyomon megbotolva támogatónk előre, s a kötelek szemünkön csak akkor oldódik le, mikor már visszafordulhatunk s végezt tekieth-

A ponty egyik közeli rokona a kárász (Karschel) tavainkban, különösen pedig a móderfáni tóban van elterjedve. Ez ugyanazon életmódot követi mint a ponty, de korántsem képes annyira gyarapodni, a miért is tavakban nem trífrik.

A ponty rendszeres tenyésztése röviden előadva, következőképpen történik. Miután a tógazdaság főelve a különböző koru és nagyságu halakat külön választva felnevelteni, — nehogy a nagyobb halak a gyengébbektől a táplálékot elkapják — ennél fogva legalább három-féle tó, u. m. költő, növesztő és fő-tó szükséges.

A költő tavak a legkisebbek és legesebbek, leggyakrabban azok vize gyorsan és erősen átmelegüljön, minthogy a lerakott halpétek kikélesére 20 C. fok meleg szükséges. Partjaik lankások és gyepesek; részben magasabb vízi növényekkel is be legyenek növe, melyekhez a kiürített halpétek odatapadhatnak. Ilyen tóba áprilisban beeresztik a tenyész- vagy anyahalakat. 2—2½ kilogrammos pontyokat. Egy holdra 3 ikrás és 2 tejes (him) halat számítanak. Az ívá május hó 20-a körül következik be. Az ikrás hal petéit mindig csekély vízben növényekhez vagy galyakhoz tapasztja, hogy minél több melegben résztesüljenek. Megjegyzendő, hogy ha az anyahal ivarszáma alkalmas helyet nem talál, inkább testében hagyja petéit megromlani, mintsem hogy alkalmatlan helyre rakná le azokat. Körülbelül 14—18 nap múlva kikél a halzsenge és azontúl a sekély partok mentén tartózkodik. Egy ikrás hal 1000—1500 halzsengét ad.

(Folyt. köv.)

Rommert Mártha Selmecze s Besztercebányára jó.

E hírt vesszük éppen és pedig biztos forrából; miért is nem késtünk az európai híri művésznő utáni némelig egyenlet, illetve művészet kedvelő közönségünket a nem mindennapi estre előkészíteni.

Mivel tehetők ezt inkább, mint azzal, ha a jeles művésznő diadalairól teszünk habár röviden is említést?

Előttünk fekszik egy csoport tekintélyes hírlapnak véleménye Rommert kiasszonyról, mely vélemények, kritikai közlemények csak magasztaló tartalmazzak. Így a Neue Fr. Presse briliánsnak mondja Rommert k. a. előadását s így végzi méltató sorait: Rommert fand rauschenden Beifall und wurde wiederholt gerufen. A Wiener Abendblatt: tökéletesebben visszaadva Beethoven és I. C. m. Trioját képzeli sem lehet. A Börsen-Courier szerint ellenállhatatlan varázst gyakorol hallgatóira.

A Deutsches Tageblatt már egy évtől azon nézetének adott kifejezést, hogy Rommert Mártha rövid idő múlva elosz lesz a jelenleg tündöklő két pályatársa között: Eiseppoff és Menter között; sőt már most is hajlandó a nevét lap kritikusa a babért Rommertnek adni s neki műti művészkirálynőnek hódolni.

Ezek lelemlítése után nincs sok mondani valónk; leg-

tünk a vakon bejárt vidéken, mely sürin telve van sorokkal és sarkokkal s a mögöttük bezárt kapu. Ott van felírva: Már késő! Így valék én is, némihöz vittem becsülésem és tiszteltem, te hozzád azokkal párosult szerelmemet és ezen jétekben, melyet tudotokan kívül játszatam veletek, én lettem a vesztes, összerogytam szerelmem — és bűnöm sulya alatt. Ha te imádot Jolánkám szemed egy pillanatával letél csak volna hűtlenem, ha nóm, csak egy szemrehányó szót mondott volna el-elmaradásom felett, úgy vagy az egyikét, vagy a másikat elhagytam volna. De midőn a te aranyársa hajad selyem érdeneinek paradicsom árnyékában az én esnűdes esalúti körömbé léptem sóm és gyermekeim közé: akkor megtaltem önmagam, önmagam miatt.

Te nem tudtad, hogy nóm vagyok: nóm, nem tudta, hogy szivemet ketté osztottam, és szeretet és én így esaltalak téged és nomet egyszerre. Becsületem veszte volt, és ha a becsület veszte van, akkor aztán veszte is van minden és nekem nincs jogom élni, én magam ítélem magamat el!

Özvegy Ligetné aztán magához vette a megcsalott leányt, és mint egy anya örködött felette; de siker nem koronázta fáradozásait, mert: féreg ragódott a rózsza gyökerén és eluvasztá annak virágát.

A népszínházban egy pályanyertes népszínművet hirdettek, melyre Jolánka a szobaleány kísérőként elment a színház végéül, hiába várakozott a cseléd mert már a színház ajtáit is bezárták és Jolán nem volt látható. A halálra íjted cseléd bérköcsival hajtotta háza, hol az özvegy virasztva taláta. Itt sem tudta Jolánról semmit és Ligetné, mintegy titkos sejtelmét ösztönözve: a kapu előtt álló bérköcsiba veté magát és a tetőre hajtottak.

És Jolán ott fekték, arecal a sírhalmom. meroven és hidegen, valószínűleg a szive repedt meg. A tetőről rájajkolt, hogy orvosot meg, az özvegy pedig visszatartta őt... már késő!

Szalay János

feljebb azt a kérdést vetjük fel, vajjon nem fog-e minden tagja zenekedővel közönségünknek oda töreküdni, hogy a művésznő ide jövele az anyagi akadályok miatt meg ne gátolassék? nem áldozza-e szívesen kiki azt a csekély beléptidjat, melyen oly műveltségben részesülhet, minőben — legalább itt Selmeczen — alig egyszer van alkalma résztesülni egy évtized alatt?

Az egy emberből alatt körülünk megfordult művésznő számát öt újjunkon is megszámálhatjuk: Reményin, Menteren és a florenzi négyesen kívül alig emlékeztünk másra: kívánatos tehát, hogy ezt a kínálózó alkalmat el ne szalasszunk.

A művésznő, mint értesülünk, előbb Selmeczen, aztán Besztercebányán hangversenyezne és pedig az előbbi helyen e hó 22 és 25-ike között. Az előkészítő bizottság néhány nap múlva felhívással fordul a közönséghez, mely bizonyára nem fogja sajnálni a szokottal nagyobb díjat.

A művésznő saját művészi kivételtől kitűnő zongoráján fog játszani, melyet művészi környájában mindig magával vitet.

T—I.

A körműzbányai magy. egyesület köréből.

(Titkári jelentés az 1880-ik évről.)

Ismeretes tény a történelemben, hogy a legnagyobb eszmék is nem egyszerre születtek s nem öltének rögtön teljes alakot; hanem felmerültek előbb homályosan, aztán mind tisztában-tisztában, míg végre szerencsés körülmények közt annyira megérnek, hogy teljesedésbe mennek.

Igy volt ez kicsiben a mi egyesületünkkel is.

Évekkel ezelőtt ez eszme még csak mint ábrándos óhaj merült fel s aztán mind határozottabb alakot öltött, míg végre elérkezettnek látszott az idő tenni is ez irányban.

A mult 1880-ik évben febr. 4-ikevel keletkezett „többség” alálással egy felhívás jelent meg, mely a város művelt közönségét febr. 15-re azon célból hívja össze, hogy nyilatkoztassa ki: szükséges és ezérszerű-e Körműzbányán egy magyar egyesület alakítása, vagy nem? Mindenkinél, ki a társadalmi mozgalmak iránt érdeklődik, el kellett jönnie ez értekezletre, hogy a ki helyesli ez ügyeket, a maga helyesli, a ki nem helyesli, a maga helytelenül szavat kimondja. S csakugyan szép számu közönség gyűlt össze.

Miután it, előnké Schröder Károly, id. úttárra dr. Versényi György megválasztottak, az előnk kijelítette, hogy minket nem nemzetiség, hanem nyelvi kérdések vezetnek. Mindenki ismeri a város lakosságának nemes hazafiságát, mindenki tudja, hogy itt a hazafiatlan elem nagyon csekély számu és súlyu. Azonban vannak többen, kik nem tudnak magyarul, de szeretnének tanulni s vannak sokan, kik beszélnék ugyan magyarul, de vagy körülményei, vagy pusztá roszt szokás miatt nem igen gyakorolják magukat. Az egyesület célja tehát főleg az volna, hogy a magyarul nem tudóknak, de tanulni akaróknak ingyenes oktatást nyújtson, a magyarul tudóknak pedig a nyelv gyakorlására alkalmakat szerezzen. Felelített, hogy az új egyesület semmi más helybeli egyesülettel nem akarna versengeni, hanem azokkal legészűtebb testvéries egyetértésben óhajit maradni.

A gyűlés erre egyhangyuan kimondta egy ilyen irányu egyesület szükségességét és időszertűségét. Ezután dr. Versényi György bemutatta egy alapszabály-tervezetet, mely felolvasatván, általánosagban elfogadták.

A két ül. tisztviselőn kívül egy dr. Kubaeska Hugóból, Plank Sándorból, ifj. Moes Károlyból, Pazotka Ferenczöböl és Jankovszky Demeterből álló bizottság kildetett ki e tervezet tárgyalására, mely bizottság febr. 17-én tartott ülésében az eredeti tervezetet némi módosítások után elfogadta.

A febr. 22-én tartott nagy gyűlés a bizottsági szövegezésen meg némi módosításokat tevéen, annak továbbítását elhatározta. Az alapszabályok a m. kir. belügyminister által 18816 sz. a. a bemutatási záradékkal ellátatván, april. 18-án megtartott az alakuló közgyűlés.

Előnké választott Schröder Károly, alelnökké Chabada József, titkárrá dr. Versényi György, könyvtárnokká G. Gáspár Kálmán, pénztárnokká Horn Imre, választmányi tagokká: dr. Kubaeska Hugó, Forster Imre, Alth Ottó, Havas Béla, Salamin Klemen, d' Onvenou Gyula, Plank Sándor, Lenner Emil, Putnok Rudolf; póttagokká: Eisert Géza, ifj. Moes Károly, Argyal Béla Plank S. a. megválasztatván meg fogadták el, behatoltat a választmányba Eisert Géza; Horn F. elfogalimatásai miatt lemondván a pénztárnokságról, a választmány Forster Imrét bízta meg a pénztár kezelésével s behitatta a választmányba ifj. Moes Károlyt; G. Gáspár Kálmán meg szepemberben változott viszonyait következtében lemondott a könyvtárnokságról, mely tisztet a vál. ideiglenesen d' Onvenou Gyulára bízta, Gáspár pedig benn maradt a választmányban.

Az egyesület célját a választmányi kötelesség szerielig igyekezett minden irányban megvalósítani. Az alapszabályok átnevezése s megállapítására kikildött bizottság már előbb felkérte, hogy a rendes megalakulásig vigye ideiglenesen a választmány tisztet s e célból három rendkívüli ülést tartott. A rendes választmány pedig kilene gyűlésben igyekezett az egyesület érdekeit előmozdítani.

Július-augusztus hónapokban az egyesület működését felügyesztette. Az év többi részében tehát kilene hónapban át tartatott nyolc felolvasó csekély: febr. 19-én az előnk tájékoztató szavalt után Pazotka Ferenc kislevelekkel egybekötött előadást tartott az elektromoságról dr. Versényi György pedig szavaltá Aranyuk „A walesi bárók” című költeményét márc. 14-én Tscheller György különböző raj-

zokkal és praeparatummokkal illusztrált előadást tartott a halakról és haltenyésztésről; márc. 28-án dr. Versényi előadást tartott a bányavédéki néphagyományokról, melynek az a gyakorlati eredménye is van, hogy azóta mind a tanuló ifúság, mind a közönség némely tagja közreműködik a gyűlésekben; ugyanez alkalommal Forgách Berta k. a. szavalta Tóth Kálmán; „Losonci özvegye” című költeményét; máj. 2-án Kubaeska Hugo előadást tartott az aló-magyarországi bányavédéken divatózó fémkohászatról; jun. 6-án a titkár felolvasa Víz Ferenc értekezését a kisdudenyékről, Mayer Giza k. a. pedig ennek illusztrálásán bemutatta a Frühel-féle foglalkoztató eszközöket; okt. 24-én Schröder Károly kísérletekkel összekötött előadást tartott a gőzgépekről. Giller Kati k. a. pedig szavalt Szentfiók Szabó Lászlónak „Az egyházi paraszt” e. költeményét; nov. 14-én d' Onvenou Gyula felolvasást tartott a tornászatról; jan. 23-án Salamin Klemen kísérletekkel összekötött előadást tartott a levegő természetani, természetrajzi és vegytani tulajdonságairól. A választmány előre gondoskodott további előadásokról is s mindent elkövetett, hogy ezek hova-többé mind érdekes- sebbek legyenek.

Kísérletképen a felolvasásokra nagyobb súly fektetett, mint a társas estélyekre s ezért ilyen estély csak öt volt. (apr. 11, máj. 29, szept. 25, nov. 14, dec. 12-én), melyeken a társalgás és a társas játékok vittek a főszerepet. Mindazáltal apr. 11-én Jaites Matild k. a. szavalta Étvösöknek „A vár és kunyhó” e. költeményét; szept. 25-én dr. Versényi Aranyuk „Az örök zsidó” nov. 14-én pedig Poenka „A holló” e. költeményét szavalt. A dec. 12-iki estélyt beléptidias műkedvelői előadás előzte meg. Előadottak a „Három Kalap” e. hosszabb vígjáték, melyben részt vettek a titkár rendezése mellett: dr. Versényi (Dopraillon), Plank Sándor (Témidort), Hermely Gyözö (d' Harvey Pál), d' Onvenou Gyula (Baptiste), Némethy Károly (Sylvester), Somlyai Mari k. a. (Izabella), Giller Kati k. a. (Luiza), Burkart Irén k. a. (Anette). A 42 frt 97 krajny tiszta jövedelem a helybeli koresolozó egyesületnek adott. A társas estélyek iránt különösebb érdeklődés mutatkozván, a választmány intézkedett, hogy jövőre sűrűbb tartassanak s folyvást érdekesebbekké és élvezetesebbekké váljanak.

Március 17-én kezdettek meg az ingyenes magyar nyelvi oktatások három csoportban. Az első csoportban voltak a kezdők heti 3 órával Hlatky József professzor vezetése alatt; a másodikban a haladók heti 2 órával Jankovszky Dem. prof. vezetés alatt; a harmadikban heti 2 órával a magyarul jól tudók iradalmortémét és széptani fejtegetéseket hallgattak dr. Versényitől. A 2-ik és 3-ik csoport július-augusztus hónapokban szünetelt. Dr. Versényi azonban szept. 24-én előadás utóbbi megkezdte, míg Jankovszky professzorunk csak elfoglalására miatt az előadástól visszasza kellett lépnie. A választmány gondotkötött volna helyettesítéséről, de úgy volt meggyőződve, hogy a második csoport egyik része haladhat a nyáron át már sok gyakorlatot szerzett első csoporttal, a másik része meg elég erős a harmadik csoporttal való haladásra. A most folyó két-féle előadások minden körülmények közt tartatnak tavaszig. További sorsuk a szükségétől függ. Ha lesznek résztvevők, folytatattni fognak. Semmiképen nem fog azonban a végtelemség házódni, sőt valószínű, hogy egy második tanfolyam sem válik szükségessé, mert úgy látszik, hogy a kik a dolog iránt érdeklődtek, már részt vettek benne, akéőböknek pedig a változott viszonyok közt lesz alkalmuk ebbeli szükségleteiket az iskolában kielégíteni.

A könyvtár csekély anyagi erőnk mellett is örvedetesen gyarapodott.

Van jelenleg a könyvtárban 57 munka 113 füzetben és 78 kötetben s öt folyóirat 11 kötetben, összesen 98 kötet.

Az egyesület tagjainak száma folyvást növekedik s jelenleg 84 tagja van. Mult évi összes bevétele 162 frt 60 krajny, melyből könyvekre, folyóiratok stb. kiadott 150 frt 2 krajny s így a pénztári maradék 17 frt 58 krajny. A választmány f. é. janár 28-án tartott ülésen egy három tagu bizottság a pénztári számadásokat átvizsgálván, mindent teljesen rendben talált.

Mindzekebből látható, t. közgyűlés, hogy az egyesület a kudar: nehézségen túl van s minden rendelkezésére álló eszközök felhasználást céljal előlérsére. Az új tisztviselői kar és választmány feladata lesz a megkezdett irányban tovább haladni, mire adjon az Isten neki erőt, kiartást. Vajna sokkal többet tehetne, nagyobb eredményeket mutathatna fel jövőre, mint mi tehetünk, a kik szerényen, de kedvelve és jóakarattal eszelekedtünk.

Kelt Körműzbányán 1881 jan. 30.

Szabályrendelete*

szab. kir. Selmecz s Bálbánya városoknak a foglalkoztatott közvetítő és cselédszervi tisztekről.

1. §.

Foglalkoztatott közvetítő, vagy cselédszervi ipar gyakorolhatására nem nyerhet engedélyt oly egyén a ki a hatóság előtt mint erkölesten élelt ismeretes.

2. §.

Foglalkoztatott közvetítő vagy cselédszervi tiszte nyithatására Selmecz város területén 2 engedély adatik ki.

* Ezen szabályrendelet 1885. évi okt. 17-én hagyottat jóvá küldése azonban csak most vált időszerűvé, midőn városunkban valahára cselédszervi vállalat is indult meg. Szek.

A foglalkozást közvetítő, vagy eszélszerző üzlet tulajdonosa tartozik készpénzben vagy biztosítékkal elfogadható értékpapirokban 100 forint összegűt a hatóság pénztárába, miután biztosított az iparendélgő kiszolgáltatása előtt lenni.

4. §.

Az üzleti helyiségben hatóságilag megállapított árszabály tartandó kifüggesztve.

A jelentkezés alkalmával bármint díjat teljesíten.

Az árszabály szerint megállapított díj a tettesleg szolgálta lépestől számított 8 nap alatt esedék s.

A szedhető díjak a következőkben állapítottak meg.

Tariffa.

Mely sz. kir. Selmeczbánya Belsőháza városok területén engedélyezett foglalkozást követő és eszélszerző üzleteknek érvényben álland.

Egy szakácsné szerződésért	50 kr.
Egy szobalány "	40 "
Egy konyha cseléd "	30 "
Egy száraz dajkának "	20 "
Egy inasnak "	50 "
Egy kocsisnak "	50 "
Egy házi szolgálónak "	40 "

Fennírt díj az által fizetendő, ki a közvetítő szolgáltatást igénybe veendi.

Az ezen árszabályban meghatározott díjaknál többet felszámítani tilos.

5. §.

A tulajdonosnak rendes könyvet kell vezetnie, melynek alakját a szabályzat előírja.

6. §.

Az üzlet valamint az üzleti könyvek a rendőri hatóság által bármikor megvizsgálhatók.

7. §.

Cselédet eszélszolgálat nélküli, iparossegédét vagy gyári munkást munkakönyv nélkül és egyáltalában foglalkozást kereső egyéneket, kelte igazoló okmányok nélkül beszedgő, tetni tilos.

8. §.

Az üzlet tulajdonosa a nála jelentkezés egyén erkölcsi magaviseléséről tudomást szerezni és erről a felfogadott híven értesíteni tartozik.

9. §.

A már beszedgőtt egyént máshoz szegődtetni, vagy más helyre csábítani, vagy elbocsátás nélkül távoztatni helyet szerezni tilos.

10. §.

Az üzlet tulajdonos köteles minden nála jelentkezés és magát költönné igazolt egyének, személyválogatás nélkül, helyet közvetíteni.

11. §.

Az üzlet tulajdonos tartozik üzleti helyiségeit tisztán tartani.

12. §.

Az a közvetítő vagy eszélszerző, a ki jelen szabályrendelet határozatát ellen vét: az iparhatóság által 50 forint terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Hason büntetés alá esik az is, ki engedély nélkül a cseléd szerzésel vagy közvetítéssel foglalkozik. Selmeczbányán 1884 évi Szeptember 6-án.

Osovcsy Vilmos s. k.
polgármester.

K Ü L Ö N F É L É K.

A selmeci természetudományi társulat folyó hó 23. d. u. 4 órákor az akademia vegyinti tanteremében szakülést tart, melyen Farbak István akadémiai igazgató a magyar géppiar az országos közlítésre és annak egyik specialitásáról fog előadást tartani.

Hangverseny Selmeczbányán. A kir. főgymnasium alumneuma javára f. hó 9-én a takarékpénztár vigalóteremében hangversenyt rendezett, mely minden tekintetben sikerült. A rendező bizottság, melynek tagjai Ralovich Lajos alumneumi igazgató, Bicsosvsky Károly és Marcsis János gymnasiumi tanárok voltak, oly kitünő műkedvelő erőket tudott a hangversenynek megnyerni, melyek bármely fővárosi hangversenyterem díszére váltak volna, másrészt Egy János karmester növendék zenészeit hatalmasan bedrésztorozta, úgy hogy ez a része a hangversenynek is kitünően sikerült. A hangverseny műsora változatos volt.

A hangverseny tanc követte, melyen következő hölgyek voltak jelen: Amman Arzóné, háro Barkóczyné, Bicsosvsky Károlyné, ifj. Bonjatsné, Dillberger Edéné, özv. Dillberger Malvina, Filla Gusztávné, Fodor Lászlóné, Grumlich Gézáné, Hüttnerné, Himpfner Blázné, Jurkovich Emilné, Kollárné, Kubinyi Mórné, Machold Fülöpné, Moscsary Ödönné, Pavelka Károlyné, Dr. Raitits Lajosné, Ralovich Lajosné, Sebestia Károlyné, Spitko Lajosné, báró Schluga Irma, Stadlerné, Scholer Rezsóné, Stadler Tófné, Szakmáry Józsefné, Turcseskné, Zsoldosné. — Bendik k. a. Blaszur k. a. Cotteli kisasszonyok, Dillberger Etelka és Emilia, Friml Emma, Grün Irma, Kollar Manka és Jolán, Majovszky Irén, Rosenauer k. a. Stauffer k. a. Szakmáry Ida, Zsoldos Emma. A mulatság körülbelül reggeli 4 óráig tartott, tiszta jövedelme kb. 240 forint. Felülvezetőket követték: Dillberger Edé 2 ft, özv. Hüttneré 4 ft, Dr. Krieser Jakab 1 ft, Majovszky Vilmos 2 ft, Scholer Rezsó 2 ft, Singer Jakab 1 ft, Stad-

ler Tófor 3 ft, Strakonieczky Károly 2 ft, Szakókan István 1 ft, Szumrák Pál 2 ft.

Halászat Selmeczen.

Mult szombaton tartotta Szécsi Zeigmund erészakadémiai tanár a selmeci természetudományi egyesület s-za ülésén „A halak, mint a selmeci tavak melléki használati tárgya” című előadást, melyet a nagy számban megjelent közönség (szűlött figyelemmel és nagy érdeklődéssel hallgatott végig. Miatán nyírtan folyó vagy patak Selmecz mellett nincsen, azért itt friss halhoz csak nehezen lehet jutni. Ezen bajon csak úgy segíthetünk, ha mesterségesen tenyésztünk halakat a Selmecz vidékén lévő 27 tóban, melyek kerek számmal 115 hold területet foglalnak el és évenként halak után legalább 2500 forint jövedelmeznek. Előadó az erdősz akademia erdejében hal-tenyésztésre általa berendezett tavaknál szerzett tapasztalati adatokra hivatkozva elősorolja az itt sikerrel tenyészthető halfajokat, valamint az előjárás is, mely a halak tenyésztesé-ésél követendő. Végül pedig előadja nézetét, mikép lehetne a bányászati cselékekre berendezett tavakat egyttal a hal-tenyésztésre is felhasználni. Mindezeket bővebben találják t. olvasónk az előadás szövegében, melyet lapunkban más helyen közlünk.

Nyilvános számadás az „Akad. ifj. kör” 1885 deczember 12-án tartott zeneestélyéről. Az összes bevétel volt a felülfizetésekkel együtt 208 ft 75 kr. összes kiadás volt 160 ft 45 kr. E szerint tiszta jövedelem 48 ft 30 krajczárt tesz ki, mi az „akad. ifj. kör” tőkétéhez csatolható. Felülfizettek: Herezeg Csaburg Grtha Fülöp ö fensége 5 ft, Ngs. Zsigmond Vilmos úr 10 ft, Mélt. báró Mednyánszky Dénes úr 2 ft, Dr. Stuller Gyula úr 1 ft, Pöschl Vilmos úr 70 kr. Solymosi Zoltán úr 70 kr. Többen 5 kr. és 10 krajczárjával 2 frtot. A nemes adakozók fogadják e helyen is a kör nevében legmelyebb köszönetünket.

Selmeczbánya 1886 január 10-én.

Lorentz Jenő

ifj. köri pénztáros.

Török Sándor

dal és zene egyé, elnök.

Nem jönnek színészek Besztercebányára! Ez a legújabb hír, mert nem találtak annyit ahonst, a mennyit kívántak. subventióra pedig nem volt kilátás, mert a szinpártoló egyesület pénztára Hevessy Lajos segélye azáltal kimerült. Sajnálhatunk kell kifejezünk, hogy Besztercebánya kénytelen nélkülözni e celen Thaliát, de másrészt a közönség maga az oka, mert vagy lépjen tömegesen a színezetet pártoló egyesületbe, hogy a subventió leletséges legyen, vagy abanáljon tömegesen, hogy a subventió ne kelljen! de ha már színészek nem jöhetnek, lehetne talán egy pár műkedvelő előadást rendezni, ha csak azért is, hogy jövőre megélhessen városunkban egy jóvaló színtársulat. Azelőtt a magyar színezetet pártoló egyesület évente gyakrabban rendezett ilyet s volt is foganatja, mert egy ízben egy kétszer ísméltve előadott darabból 600 frtot felült a tiszta jövedelem. Ez évben csupán csak a közveasora hozott valamit! Mért ne lehetne egy állandó műkedvelő társulat Besztercebányán szervezni. Ez az egyesületnek biztosítana az eszközöket, hogy a fő „saisonra” egy jó társulatot szerződtethetne a besztercebányai közönség magyarosodásának előmozdítására.

A selmeczányai polgári dal- és zenékör f. hó 9-én rendezett hangversenye igen szép számlú közönség jelenlétében folyt le. A műsor nagyon változatos volt elanfnyira, hogy némely helyütt a körnek erejét is túlhaladta, mint ez különösen Migele Ferenc: „A pokol, tisztító tűz és a mennyország” című parodiat zenedarab 11. részénél észrevehető volt. Eltekintve e hiánytól, a hangverseny sikerült jelezhető, mert a szabatosan előadott énekdarabok, s a három közreműködött hölgynek, névszerint Meinhold Gizella, Tibély Etelka és Joerges Ila kisasszonyok igen szép sikerrel előadott s nagy hatást keltett zongorajátékai a fellemerült hatások a közönséggel eléfledtették. A t. hölgyeknek a közönség valóban nagy köszönettel és elismeréssel tartozik azon önfeladásukért, melyel a hangversenyeken már más alkalommal is közreműködtek s ez által a dal s zene fejlődését városunkban elősegítették. — A hangversenyt táncvizsgalóm követte, mely a legnagyobb élénkség s pezsgő kedv mellett egész reggeli 4 óráig tartott.

Magyar falu Zólyomgyében. A résztokai lakosok úgy nevezett eszpikárok, pedig alig kereskednek eszpikével, hanem inkább kendőkkel, pántlikával s több e félével. A férfi lakosság ép lába része kiskorától lejár e pórtévkával az alföldre s ha nem hoz is tetemes anyagi hasznot, legalább a magyar nyelvet hozták haza, úgy, hogy Ráztoka község férfilakossága folyékonyan beszél a magyar nyelvet! S nem roz kijejtéssel; kár hogy a leányok ezt el nem tanulhatják apjaiktól, vagy az iskolában, mert ha ez lehetne, a község egészen megmagyarosodnék. Az apák persze az év legnagyobb részében távol vannak s így csak az iskola feladata a leányokat magyarsítani, hogy nektük is legyen magyar falunk.

Egy elkésett tudósítás. A korponai batyubál e hó 6-án tartatot meg igen jó sikerrel Plachy Bertalanné trőlgyvédnöksége által. A batyubál ez idén is páratlan kedélyességgel, s kitünő kedv mellett folyt le. Kezdődött este 7 órákor eszárdással, s tartott — tanbizonyosságunk annak, hogy a jelenlévők kitünően mulattak — a jó kedv lelkesezett kitérésével mellett reggel 6 óráig. Plachyné ő nagysága kiváló kedvességgel a szeretetremélősséggel vitte a védnökséi

szerepet. — a bál jól sikerültének oroszánrésze öt illéti. A hölgyeszkort a következőkben állott: Albert Gabriella, Albert Irma, Albert Marcsis, Bachman Páni, Baumert Vilma, Blaskovics Bozenka, Blattuczky Paula, Bory Gizella, Glauzer Györgyike, Halmos Ilona (Budapest), Hoffmann Gabriella, Koricsánszky Ludmilla (Terény), Kuzma Pirokka (Tót-Pelsőz) Libertiny Ilona, Liffa Malvina, Podhragay Gizella (Szelebé) Ruttay Paula, Szeverinyi Ika. Szikarik Bertia, Új házy Paula, Vozár Karolin, stb. Asszonyok: Plachy Bertalanné (leánykával), Albertné, Baumertné Blattuczkykné, Boryné (kis leányával), Drábné, Droppné (Bábaszék) ifj. Eszertne Gyarmegné, Glauzerné, Jeszenszkykné, Kuzmáné (Tót-Pelsőz), Langené, Lehoezkykné, Lévaýné, Libertinykné, Liffáné, Lukácsykné, Nándoryné, Nedezkykné, Prezenszkykné, Raitkayné, Stugelné, Sztrakoviczkykné, Trnovszkykné Vargáné, Vozárné.

A magyarság előmozdítására nagy hatása van a besztercebányai ipariskolának. Most már minden mesterisan magyarul beszél az utczán s a legtöbb beszél magyarul. Ha egyelőre elismerés nem érne a buzgó tanítókat, az az érzet adyon nekik hazafias megnyugvást, hogy buzgó működések folytán Besztercebánya magyarosodást előmozdították, még ott is, a hol azt várni sokáig tartott volna! Adjon a magyarok Istene továbbra is jutalmat a tanerőknek s ilyen haladást a tanulóknak s kitüntet a közvélemény elismerésében!

A körmozsbányai magyar egyesület f. é február 1-én a városi iskola dísztermében jótékony cseléti tárgy sorjátékkal és hangversenyyel egybekötött táncvizsgalomat rendezt. Az egyesület, melynek öt évi működéséről szóló titkári jelentés néhány nap múlva kerül ki a sajtó alá, nagyon megérdemli a pártolást. Hiszünk, hogy Selmeczről is többen rándulnak át a magyar nyelv terjesztése körül nagy érdemeket szerzett egyesület mulatságára. Egyébírát legjobban ajánlja az egyet mulatságát a köv. műsor: 1. Amber D. F. E., a Portici néma” című nyitánya 4 kézre. Zongorán előadja: Budaý Irén k. a. és Bözer Károly úr 2. Abránd „Toll Vilmos” című dalmé felett, Beriót és Osbernetől. Hegedűn és zongorán előadja Brnner Ferenc és Bözer Károly urak. 3. Vegyes karónek. Előadja: Havas Blánué, Pehacek Irma és Bundsmann Adél trőlgyek, és Kozakievicz Máryán, Blaiszeimer Antal és Rudl Károly urak. 4. Szavalat. Előadja: Szántó Kálmán úr. 5. Rossini G. „a Sevillai borbély” című nyitánya 4 kézre. Zongorán előadja Kupcsz Virgin k. a. és Bözer Károly úr. 6. „Un jour é de en Norvége” (Egy nyári nap Norvégiában) és áttand zongorára Willmers Rezsőtől. Előadja Bözer Károly úr. 7. Allatgyes előadja.

A kis hirdetések rovattá melyet mai számmunkkal meg kezdünk, melegen ajánljuk t. olvasóinknak már öcsőségánál fogva is. Olvasónk közül többen figyelemztették már e rovat megkezdésére; sajnos azonban, azok a merev paragrafusok sehogysem engedték meg, hogy a „kis hirdetések” illeték dolgában némi kedvezményben részesüljenek; csak úgy megfizették velünk a leparányibb kis hirdetésért külön-külön az illetéket, mint akár a hosszú nagy hirdetés után. — Most végre megelített a paragrafus s azon helyzetben vagyunk, hogy ölesőn ölszerint adhatunk t. olvasóinknak. Csak hogy aztán venné is minél gyakrabban igénybe e felette kedvező alkalmat a mi közönségünk. Azt hisszük, nincs oly egyes, nincs oly család, melynek körében ne akadna olyan fölösleges tárgy, minek van ugyan értéke de a tulajdonos azon túl szeretne adni minden áron. Piacra azonban nem mehet vele, kirakatha nem teheti, egyéb módon sem ársútithatja, mert a közbenjárás díj felemésztén az egész tárgy értékét. Az ilyen tárgyat a kis hirdetések útján a legkönnyebben adhat tül.

Lapunk 2-ik sz. besztercebányai példányait reklamáln. az az értesítést vettük, hogy az illető csomag nem a posta hibája miatt jutott oly későn szerkesztő társunk kezéihez, hanem e helyen felemelték kötelességünknek tartjuk.

A kiadó

Jutalom a hű előfizetők részére. Hogy mennyire elterjedt Franciaországban az a szokás, hogy az előfizetőknek jutalmat adnak, mutatja ezt a következő (2) történet. A napokban egy párisi úno a könyhába lépe, szakácsnőjét egy jól megtermett dragonosnoki társaságában találja. Mit jelentessen ez Medeleine? kérdi az úrnó szigorú hangon. Kérem, Madame, én egy katonai lapra fizetem elő s öt kaptam . . . j u t a l m a t.

A német szó. Kellemetlen lepet meg inuket, midőn tapasztaltuk, hogy a bhányai apácák növendékei egytől egytől, azaz általában németül társalognak séta közben. Bár meg vagyunk arról győződve, hogy a nevelés magyar hazafias szellemben történik, mert erről, mind a zárda nagy alapítója, mind Sebestia Károly zólyomgyei kir. tanfelügyelő ismert hazafias meggyőződése kezeseedik, mégis esodálattal vettük észre e tényt annál inkább, mert számtalan-szor meggőzödtünk, hogy a bhányai zárdaiban a gyökeres tőlányok is megtanulnak magyarul beszélni. Fájt a szívünk midőn egy intézet növendékeitől csakis német szót hallottunk, pedig hát volt alkalmuk a kis lányoknak egymás között magyarul is beszélni, mert nem egy esett el a cselőzsgán, de egy sem kiállott fel magyarul, még esés közben sem, hanem valamennyi németül kiállott fel. — Ebből

azt következtethető egy be nem avatott, hogy a leánykák csakis németül beszélnék, pedig meg vagyunk az ellenkezőből győződve. Kár hátat a külsőség meg nem figyelése által alkalmat adni a megjegyzésekre!

Az önmegtartózkodás ritka példáját mutatta a minap egy selmeci bányamunkás. Liszettel megterhelve igyekezett azt az erzenyűt megtartani, melyet a sikos úton minden pillanathoz elvezíteni vélt. Egyszer hirtelen földre terül s a mit annyira féltett, a liszt kiömlik és pedig egyenesen hanyatt vágódott emberünkre. A kincset féltő ember csakhamar felismeri helyzete válságos voltát, fekke maad s meg se moozozanik addig, míg egy társa segítségére nem jő s a lisztet marokzámba be nem nem rakja a zsakba, a hova nehány liternyi hó is jutott. Mikor a lisztet megemelte látta, talpra ugrott s vizsgálatóvá folytatta utját hazafelé.

Hova hordjuk a havat? Panyvoköndnek, hogy nincs havunk Besztercebányán! Az Isten teljesítette óhajátunkat, alig, hogy lapunk megjelent, és még mielőtt Besztercebányára érkezett, olyan havat küldött, hogy most nem csak az emberek szánkáinak hanem a havat is szánkázatajakk szakadtalanul ki a városból. Kérdés csak az, hogy vajjon jó helyre rakják-e le a tömördek havat, melyet a városból kibordának? Mert ott a vasúti töltés mellett nincs lefolyása a víznek s majd tavasszal nagybő lesz az a töcsa, a mely eddig is volt s rontotta a felső utca levegőjét, mely különben oly egészséges szokott lenni. A nyáron is ott utazoztak a gyermekek, a jövő nyáron majd csakon járhatnak! Mert az oda hordott hóból lesz annyi víz, hogy csakonakázi is lehetséges lesz. Nem lett volna-e jobb a hó lerakására olyan helyet jelölni ki, honnan a vasúti töltés nem akadályozta volna tavasszal a vizet a Garamba folyni, mert az a kis áteresztő csatorna nem lesz képes e vizet a Garamba vezetni.

HIRDETÉSEK.

81 sz. 1886

Árverési hirdetés.

A selmeci kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint végrehajtási árverés ezen kir. járásbírósg területén fekvő, Wiszokos Jakab és kisk. Wiszokos Samu és Mária tulajdonához tartozó a selmeci 429 számú tjk. A 1. sor. 387 helyr. szám alatt foglalt 57III sz. számú jelzett ház és kertje névze Csantik Klein Mária végrehajtatonak 107 frt 40 kr. tőke, ennek 1885 évi május 16-ól járó 6 százalékos kamatai eddig 25 frt 56 kr. megállapított és még felmerülő végrehajtási költségnek kielégítése végett az 1886 évi Február 4-én reggeli 9 órára a selmeci kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság-nál tüzett ki.

Kikiáltási ár 639 frt. adó szerint megállapított becsár. Árverési szándékozók tartoznak a fentebbi becsárnak 10 százaléktól készpénz vagy óvadékképes értékpapirokban az árverésnek megkezdése előtt a bírói kiküldött kezébe letenni.

Vevő köteles az ígért vételért az árverés napjától számítva 90 nap alatt esedékes 6 százalékos kamataival együtt a selmeci kir. adóhivatal mint bírói letéti pénztárnál kérvény mellett lefizetni.

Vevő a megvett ingatlan hasznélvezetésbe az árverési cselekmény jogerőre emelkedése után lép, a tulajdonjog javára azonban csak a vételár teljes lefizetése után hivatalból fog bekebelezeteni.

Vevő köteles a megvett épületeket tűzárk ellen biztosítani.

Ha a vevő az ígért vételért a meghatározott időben le nem fizetné, bármely érdekelte fél kérelmére költségére és veszélyére vis-árverés fog elrendelötteni.

Az árverési feltételeknek többi pontjai ezen eljáró bíróságnál és Selmezbányán szab. kir. banya városok tanácsánál megtekinthetők.

Selmecen 1886-ki január 12-én.

Heyder
kir. járásbíró.

20

88 sz. 1886.

Árverési hirdetés.

A selmeci kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a végrehajtási árverés ezen kir. járásbírósg területén fekvő Cziubla Jánosnak a kolpachi 52 számú tjk. A 1. urb. 1—6 sor szám alatt foglalt fekvőögekre 53 számmal jelzett ház és mellékészületekre, valamint az után járó 69 számú tjk. A 1. I—59 sor szám alatt bevezetett közös legelő és erdőből illetőségére névze a selmeci takarékpénztárnak 600 frt. tőke ezután 1884 évi április 24-ől számított 8 százalékos kamattal eddig 13 frt 45 kr. megállapított és még felmerülő végrehajtási költségnek kielégítése végett az 1886 Február 10-én reggeli 9 órára a selmeci kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság-nál tüzett ki.

Kikiáltási ár 1083 frt. adó szerint megállapított becsár. Árverési szándékozók tartoznak a fentebbi becsárnak 10 százaléktól készpénz vagy óvadékképes értékpapirokban az árverésnek megkezdése előtt a bírói kiküldött kezébe banat pénzül letenni.

Vevő köteles az ígért vételért az árverés napjától számítva 90 nap alatt az esedékes 6% szá. kamattal a selmeci kir. adóhivatal mint bírói letéti pénztárnál kérvény mellett lefizetni.

Vevő a megvett ingatlanok hasznélvezetésbe az árverési cselekménynek jogerőre emelkedése után lép, a tulajdonjog javára azonban csak a vételár teljes lefizetése után hivatalból fog bekebelezeteni.

Vevő köteles a megvett épületeket tűzárk ellen biztosítani.

Ha a vevő az ígért vételért a meghatározott időben le

Nyomatott a „Selmecbányai Híradó” gyorasajtóján.

nem fizetné, bármely érdekelte fél kérelmére költségére és veszélyére vis-árverés fog elrendelötteni.

Az árverési feltételeknek többi pontjai ezen eljáró bíróságnál és a kolpachi közösi bíró házában megtekinthetők.

Selmecen 1886-ki január 13-án

21

1153 szám
1885. tkvi

Árverési hirdetés.

A körmezbányai kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi hogy Holloska Mátyas végrehajtatonak Laszlop s. Prouz Agnes végrehajtást szenvedő elleni 35 frt 20 kr. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a körmezi kir. járásbírósg területén lévő Uj-Lohta községében fekvő az ottani 97 sz. tkvben A 1 29 s. sz. a. foglalt birtoknak fele részére az árverést a 437 frt, ezennel megállapított kikültási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886 évi Január hó 27-ik napján d. e. 10 órakor Uj-Lohta községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikültási áron alól is eladatni fog.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százaléktól vagyis 43 frt 70 kr. készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett ár folyamattal számított és az 1881. évi november 1-én 3393 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881. LX. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszeri elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósg mint tkvi hatóság.

Körmezbányán 1885 évi Szept. hó 28 napján.

22

105 ss. 1886.

Árverési hirdetés.

A selmeci kir. bíróság mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint végrehajtási árverés a selmeci-bányai kir. bíróság területén fekvő, Krausz Adam és Parkas Erzsébetnek a piergi 172 sztkben A 1. sor 57. sz. alatt bevezetett 205 számmal jelölt ház, udvar és kertje névze Heller David végrehajtatonak 123 frt. tőke, ennek 1885 évi Junius 2. től járó 6 szá. kamatai, eddig 43 frt 20 kr. megállapított és még felmerülő végrehajtási költségnek kielégítése végett 1886 évi február hó 8. reggeli 9 órára a selmeci kir. bíróság mint tkvi hatóságnál tüzett ki.

Kikiáltási ár 742 frt. adó szerint megállapított becsár. Árverési szándékozók tartoznak a fentebbi becsárnak 10 szá. készpénz vagy óvadékképes értékpapirokban az árverésnek megkezdése előtt a bírói kiküldött kezébe bánatpénzül letenni.

Az ígért vételért az árverés napjától számítandó 90 nap alatt esedékes 6 szá. kamataival együtt a selmeci kir. adóhivatal mint bírói letéti pénztárnál kérvény mellett fizetendő leszén.

Vevő ezen árverési cselekménynek jogerőre emelkedése után hasznélvezetésbe lép, a tulajdonjog javára azonban csak a vételár teljes lefizetése után hivatalból fog bekebelezeteni.

Vevő köteles a megvett épületeket tűzárk ellen biztosítani.

Ha a vevő az ígért vételért a meghatározott időben le nem fizetné, bármely érdekelte fél kérelmére 1881 évi LX. t. c. 185 §-a értelmében vis-árverés fog elrendelötteni.

Az árverési feltételeknek többi pontjai egy ezen eljáró bíróságnál, valamint Pierg község bíró házában megtekinthetők.

Selmecen 1886 évi Január 15.

23

1886. évi 3- szám

Heyder
kir. járásbíró.

Bérbeadási hirdetés.

A zsarnóczai sörház és tartóséka, ugyszintén a Selmezbánya város területén lévő 9 kincstári bányatölgkorcama ellátási jogára névze az 1888. év végéig tartó érvényességel a mostani bérélvél fennálló szerződés, a bérli fizetés-képtelenségéről fogva felbontandó lévén, ezen okból az előbb említett tárgya és jognak a bérálvél bérleti időszakra leendő újból bérbeadására az alóírt hivatal által, ez évi január hó 28-ik napjának délelőtti 10 órájára verseny-tárgyalás iratik ki, mely Zsarnóczán az alóírt hivatal helyiségében fog megtartatni.

A versenyeni kívánók arról azást értesítetnek, hogy ajánlatukat a verseny-tárgyalásból kirendelt bizottságnak akár szóval akár a kincstárnál szokásos módon irásban beadhadják, de hogy az ajánlattal egyidejűleg a jelenlegi évi bér 50 százaléknak megfelelő 530 frt. bánatpénz is lefizetendő.

A verseny-tárgyalási és szerződési feltételek az alóírt hivatalnál bármikor megtekinthetők.

Zsarnóczán 1886 évi január hó 2.

24 2-2

M. kir. erdőhivatal.

Haszonbérbeadási hirdetés.

Néhai Osztronezky Géza hagyatékához tartozó, Pest-Pilis-Solt és Kiskun megye területén Dunavecsé község határában, a budapest-ármányú vasut Nagy Állás állomásától 1/2. és az apostagi hajóállomástól egy órányira fekvő, 2086 magyar hold kiterjedésben, csaknem kizárólag szántó és réthől álló Csanád feheréghyázai pusztai birtok folyó évi Szeptember hó 20-tól kezdve 5 évre haszonbérbeadó.

Bővebb felvilágosítást nyújt a kiskun örökös képviselője.

D. Huszagh István
Besztercebányán.

25 2-3

Árverési hirdetés.

A Keviczky testvérek tulajdonát képező, Domanik helység határában fekvő nemesi birtok malom és korsomlatai joggal együtt folyó évi február 4-án délelőtti 10 órakor fog Domanikon a községbíró házában tartandó, Keviczky Antal hagyatéki csődönöngének jutalékára kényse, a többi testvérek illetményeire pedig önkéntes árverés útján eladatni.

Hederváry Antal
gyvád.

Közvetítő és cseleedszerző intézet.

Van szerencsém a n. é. közönséget becses tudomására hozni, hogy Selmezbányán f. é. jan. 1-jétől kezdve

közvetítő és cseleedszerző intézetet

nyitottam.

Biztosítva a n. é. közönséget az ezen intézet keretébe vágó teendők pontos teljesítéséről, s megjegyezve, hogy írodám: Rosenfeld-féle ház földszint van, tisztelettel maradtam

Selmecbányán 1886 jan. hó.

27 1-3

Backer Alajos.

KIS HIRDETÉSEK.

Eladás.

Egy okos papgáj szőp kalitkával együtt. Kárpáti préselt virágok és díszes csokrok.

Gyümölcsfa-csemeték, alma- és körte magvak.

Das Thierleben der Alpenwelt von F. v. Tschudi, 12 füzetben.

Vé t e l.

A „Déliabók hósa” című mű megvételre kerestetik.

Mindezetre bővebb felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

Különféle.

A ki falkolát akar be-rendezni; a ki a gyümölcsfa-nyesztés iránt érdeklődik; a ki tudni akarja, hogy hol lehet jó és olcsó gyümölcsöt kapni; szóval a ki a gyümölcsnyesztést elő akarja segíteni, az fizeszen le a „NÉP KERTESZE” c. olcsó szakkalpa, a falkolák XXX év óta fennálló közlönyére.

Olcsó tőtség, mely nem ígat, csak oktat s mulat-tat: a

NEDELA.

Ki től népnéket szereti, az fizeszen le elő.

A „Betegbarát” című rőpirbatn számos háziszervan ismertette, melyek sok éven keresztül megbízhatónak bizonyultak s ez okból a legmegebb ajánlatra méltók. Minden betegnek ismerni kellene e rőpiratot. Különösen pedig azokat, a kik közvényben vagy csúzbán, tödősorvadásban, ledőgyenságban, sápkóiban stb. szenvednek, arra figyelmeztetjük, hogy az egyszerű háziszere által nagyon gyakran még az úgynevezett gyógyíthatatlan betegségek is megszűntek. A ki a „Betegbarátot” olvasni kívánja, az írjon egy levelezőlapot Richter Kiadó-intézetének Lipcsébe, mire a rőpirat megküldetik. A megrendelőnek ez költségére nem kerül.

Mariazelli gyomorcsépek,

kitűnő hatású szer a gyomor minden betegsége ellen,

és felülmalhatlan: étvágytalan, gyomorgyengeség, rossz szagú lehellet, fe-fuadócsok, savanyú böfögés, kolika gyomorhurut, homok és lnykő fejlődés, gyomorégetés, túlságos nyálkaképzés, sárgaság, undor, böfögés (gyomorrontás esetén) gyomorgöcs, dugulás, étel és ital túlságos élvözötésből eredő gyomorbajok, giliszták, lép- és májbajok, aranyér ellen

Egy üvegecsé ára használati utasítással együtt 35 kr.

Központi raktár: C. Brady a Védányalhoz” címzett gyogyosztásra Kremserben (Morva orsz.) 30

Kapható minden jóhírű gyogyosztárban Osztrák-Magyarországban.

Kiadó a „Selmecbányai Híradó” könyvnyomója.